

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Dziergawka

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **W. K.**

skazanego za czyn z art. 202 § 3 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej,

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 17 października 2024 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w Wieliczce z 1 czerwca 2023 r., sygn. II K 256/23

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę W.K. przekazuje Sądowi
Rejonowemu w Wieliczce do ponownego rozpoznania.

[J.J.]

Antoni Bojańczyk

Małgorzata Bednarek

Anna Dziergawka

Wyrokiem z 1 czerwca 2023 r. o sygn. akt II K 256/23 Sąd Rejonowy w Wieliczce, po uwzględnieniu wniosku złożonego w trybie art. 335 § 2 k.p.k., uznał W. K. winnym popełnienia występku określonego w art. 202 § 3 k.k. i za to na mocy art. 202 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 2 i § 6 pkt 3 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata a nadto w oparciu o przepis art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 100 stawek dziennych grzywny przyjmując, że jedna stawka dzienna równa jest kwocie 20 zł. Powyższym wyrokiem Sąd Rejonowy w Wieliczce zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres jego zatrzymania oraz na mocy art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązał go do informowania sądu o przebiegu okresu próby.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 10 czerwca 2023 r.

Od powyższego orzeczenia w terminie określonym w art. 524 § 3 k.p.k. kasację na niekorzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny, któremu zarzucił:

rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegające na uwzględnieniu dołączonego do aktu oskarżenia, wadliwie sformułowanego wniosku prokuratora o skazanie W.K. bez przeprowadzenia rozprawy, za popełnienie przestępstwa z art. 202 § 3 k.k., mimo iż wniosek ten nie zawierał propozycji obligatoryjnego - z mocy art. 41 § 1 a zdanie drugie k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2023 r.) - orzeczenia na czas określony albo dożywotnio środka karnego w postaci zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów lub działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub opieką nad nimi, co skutkowało wydaniem wyroku, również z rażącą i mającą istotny wpływ na jego treść obrazą wskazanego wyżej przepisu prawa materialnego.

Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie Sądowi Rejonowemu w Wieliczce do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się oczywiście zasadna, co umożliwiło jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Istotnie rację ma bowiem skarżący, że sąd *meriti* jest zobowiązany do dokonania szczegółowej kontroli wniosku złożonego w trybie art. 335 § 2 k.p.k. zarówno pod względem formalnym, jak i merytorycznym. Wspomniana kontrola powinna obejmować swoim zakresem także kwestię zgodności propozycji zawartych we wniosku z obowiązującymi przepisami prawa materialnego. W sytuacji stwierdzenia przez sąd niezgodności w tym obszarze, sąd zobligowany jest albo do jej usunięcia w trybie określonym w art. 343 § 3 k.p.k. albo stosownie do treści art. 343 § 7 k.p.k. do skierowania sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych. W realiach przedmiotowej sprawy sąd *meriti* nie przeprowadził we wskazanym wyżej obszarze należytej kontroli, gdyż zaaprobował wniosek prokuratora nierespektujący obowiązujących przepisów prawa materialnego i wydał wyrok bez orzeczenia o obligatoryjnym środku karnym przewidzianym treścią art. 41 § 1a zd. drugie k.k. w brzmieniu do dnia 30 września 2023 r.

Zasadnym zatem należy uznać zarzut podniesiony w kasacji Prokuratora Generalnego, gdyż Sąd Rejonowy w Wieliczce procedując w przedmiotowej sprawie rażąco uchybił przepisom prawa procesowego, tj. art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k. Tym samym naturalną konsekwencją powyższej sytuacji było także rażące naruszenie wskazanego przepisu prawa materialnego w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2023 r. Wskazane natomiast uchybienie w sposób istotny wpłynęło na treść zaskarżonego wyroku, gdyż zabrakło w nim orzeczenia o obligatoryjnym środku karnym. Na marginesie wskazać należy, że pod pojęciem „przestępstwa przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności na szkodę małoletniego”, o którym mowa w art. 41 § 1 a k.k. winno się rozumieć przestępstwa zamieszczone w

rozdziale XXV, w tym przestępstwo pornografii (art. 202 k.k.) – zob. wyrok Sądu Najwyższego z 24 maja 2024 r., sygn. III KK 74/24 i przywołane w nim stanowisko doktryny.

Zmiana natomiast treści art. 41 § 1 a k.k., jaka nastąpiła z dniem 1 października 2023 r., która dokonana została ustawą z 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2022 r. poz. 2600) pozostaje bez wpływu na sytuację prawną oskarżonego, bowiem w dalszym ciągu w związku ze skazaniem sprawcy za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej na szkodę małoletniego sąd ma obowiązek orzeczenia omawianego środka karnego.

Mając powyższe okoliczności na uwadze zasadnym było uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wieliczce.

W postępowaniu ponownym, sąd pierwszej instancji, pamiętając o ciężących na nim obowiązkach, tym razem prawidłowo skontroluje złożony wniosek i podejmie stosowne, adekwatne do sytuacji procesowej, działania zmierzające do wydania orzeczenia respektującego obowiązujące przepisy prawa.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[ał]

Antoni Bojańczyk Małgorzata Bednarek Anna Dziergawka